

Mormors bananer Bestemors bananer

✎ Ursula Natula
🔒 Catherine Groenewald
📧 Lena Normen-Younger
😊 svensk / bokmål
📖 nivå 4

Barnebøker for Norge

barneboker.no

Mormors bananer / Bestemors bananer

Skrevet av: Ursula Natula

Illustrert av: Catherine Groenewald

Oversatt av: Lena Normen-Younger (sv), Espen

Stranger-Johannessen (nb)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

Mormors trädgård var underbar, full av durra, hirs och kassava. Men det bästa av allt var bananerna. Även om mormor hade många barnbarn visste jag i hemlighet att jag var hennes favorit. Hon bjöd ofta in mig till sitt hus. Hon berättade också små hemligheter. Men det var en hemlighet som hon inte delade med mig: var hon lät sina bananer mogna.

...

Bestemors kjøkkenhage var full av durra, hirse og maniok. Men best av alt var bananene. Selv om bestemor hadde mange barnebarn, visste jeg i all hemmelighet at jeg var favoritten hennes. Hun inviterte meg ofte hjem til seg. Hun fortalte meg også små hemmeligheter. Men det var én hemmelighet hun ikke delte med meg: hvor hun modnet bananene.

Senare den kvällen ropade min mamma, pappa och mormor på mig. Jag visste varför. Den kvällen när jag gick och lade mig, visste jag att jag aldrig skulle stjäla igen. Inte från min mormor, inte från mina föräldrar och inte från någon annan heller.

...

Senere den kvelden sendte mor, far og bestemor bud etter meg. Jeg visste hvorfor. Da jeg la meg til å sove den natten, visste jeg at jeg ikke kunne stjele igjen, ikke fra bestemor, ikke fra foreldrene mine, og definitivt ikke fra noen andre.

En dag såg jag en stor korg gjord av strå som stod i solen utanför mormors hus. När jag frågade vad den var till för var det enda svaret jag fick: "Det är min magiska korg." Näst intill korgen fanns det flera bananblad som mormor vände på då och då. Jag var nyfiken. "Vad är bladen till för, mormor?" frågade jag. Det enda svaret jag fick var: "Det där är mina magiska blad."

...

En dag så jag en stor stråkurv som stod plässert utenför huset til bestemor. Da jeg spurte hva den var ment for, fikk jeg svaret: «Det er den magiske kurven min.» Ved siden av kurven var det flere bananblader, som bestemor snudde fra tid til annen. Jeg var nysgjerrig: «Hva bruker du bladene til, bestemor?» spurte jeg. Det eneste svaret jeg fikk, var: «De er de magiske bladene mine.»

Føljande dag var det dags for marknad. Mormor vaknade tidigt. Hon tog alltid de mogna bananerna och kassavan för att sälja dem på marknaden. Jag skyndade mig inte för att besöka henne den dagen. Men jag kunde inte undvika henne länge.

...

Neste dag var det markedsdag. Bestemor stod opp tidlig. Hun tok alltid med modne bananer og manøk for å selge på markedet. Jeg skyndte meg ikke for å besøke henne den dagen. Men jeg kunne ikke unnvike henne veldig lenge.

Det var så interessant att betrakta mormor, bananerna och den stora stråkorgen. Men mormor skickade iväg mig till min mamma på ett ärende. "Mormor, snälla låt mig titta på medan du förbereder..." "Var inte envis barn, gör som jag säger!" insisterade hon.

...

Det var så interessant å se på bestemor, bananene, bananbladene og den store stråkurven. Men bestemor sendte meg av gårde til mamma for et ærend. «Bestemor, vær så snill, la meg få se på mens du forbereder ...» «Ikke vær så sta, jenta mi, gjør det du har blitt bedt om», insisterte hun. Jeg sprang av gårde.

Följande dag, när mormor var trädgården och plockade grönsaker, smög jag mig in för att kika på bananerna. Nästan alla var mogna. Jag kunde inte låta bli att ta fyra stycken. När jag smög ut på tå hörde jag mormor hosta utanför huset. Jag lyckades precis gömma bananerna under min klänning och gick sedan förbi henne.

...

Neste dag mens bestemor var i kjøkkenhagen og plukket grønnsaker, snek jeg meg inn og tittet på bananene. Nesten alle var modne. Jeg kunne ikke la være å ta en klase med fire. I det jeg listet meg mot døra, hørte jeg bestemor hoste utenfor. Jeg rakk så vidt å gjemme bananene under kjolen og gikk forbi henne.

Nästa dag när mormor kom för att besöka min mamma, rusade jag över till hennes hus för att titta på bananerna igen: Det fanns en hel hög med mycket mogna bananer. Jag tog en och gömde den under min klänning. Efter att ta täckt korgen igen gick jag bakom huset och åt den snabbt. Det var den sötaste banan jag någonsin hade smakat.

...

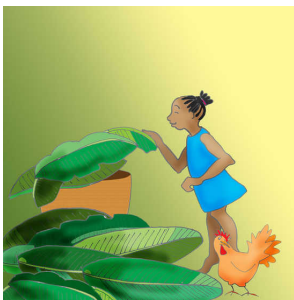
Neste dag, da bestemor kom for å besøke moren min, skyndte jeg meg av gårde til huset hennes for å sjekke bananene en gang til. Det var en klase veldig modne bananer der. Jeg tok en og gjemte den i kjolen min. Etter at jeg hadde dekket kurven, gikk jeg bak huset og spiste den fort. Det var den søteste bananen jeg noensinne hadde smakt.

När jag kom tillbaka satt mormor på utsidan men ingenstans fanns korgen eller bananerna. "Mormor, var är korgen med alla bananerna..." Men det enda svaret jag fick var: "De är på min magiska plats." Jag blev så besviken!

...

Da jeg kom tilbake, satt bestemor utenfor, men med verken kurven eller bananene. «Bestemor, hvor er kurven, hvor er bananene, og hvor ...» Men det eneste svaret jeg fikk, var: «De er på det magiske stedet mitt.» Det var så skuffende!

Två dagar senare skickade mormor mig till sitt sovrums för att hämta hennes käpp. Så fort jag öppnade dörren slog en stark doft av mognande bananer mot mig. I det inre rummet stod mormors stora magiska stråkorg. Den var väl gömd under en gammal filt. Jag lyfte på den och luktade på den underbara doften.

...

To dager senere ba bestemor meg om å hente stokken hennes fra soverommet. Så snart jeg åpnet døra, ble jeg møtt av den sterke lukten av modne bananer. I det innerste rommet var bestemors store magiske stråkurv. Den var godt gjemt av et gammelt teppe. Jeg løftet det og luktet på den vidunderlige duften.

Mormors röst fikk meg å rycka til når hon ropade: "Vad gör du? Skynda dig på och hämta käppen." Jag skyndade mig ut med hennes käpp. "Vad ler du åt?" frågade mormor. Hennes fråga fikk meg å inse at jeg fortfarande log for at jeg hadde hittat hennes magiske ställe.

...

Bestemors stemme skremte meg da hun ropte: «Hva holder du på med?» «Skynd deg og ta med stokken.» Jeg skyndte meg ut med stokken hennes. «Hva er det du smiler for?» spurte bestemor. Spørsmålet hennes fikk meg til å innse at jeg fortsatt smilte over oppdagelsen av det magiske stedet hennes.